

og der, som en æret Rigsdagsmand engang har sagt, tjene til at opmuntre Kjøbenhavnerne og virke gavnligt paa deres Temperament. Vi kunne altsaa vel forstaae, at en Commune, som i den Henseende har nydt saa mange Begunstigelser, ogsaa i dette Tilfælde venter en saadan, og vi ville heller ikke fraraade det, naar det kun paalægges denne Commune at yde en liden Deel, en Femtedeel, for at vi, naar vi komme til vor Hjemstavn, og de Trængende, de Ubemlede klage over denne Skat, der ofte hviler tungt og trykkende paa dem, kunne trøste dem med, at vor første Commune dog har givet en liden Deel af den Afgift, som de Trængende maae udrede i dens hele Størrelse og Fylde. — Jeg har, da Sagen sidst var under Behandling, med Forundring seet, at de gode Kjøbenhavnerne unddrage sig for den Afgift, som de efter Love og Anordninger dog virkelig skulle udrede, og at det altsaa ikke har været dem nok, at de i mange Tilfælde have været fritagne og begunstigede. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Wilfens) har nemlig oplyst os om disse „in blanco“ Trans- portter, og jeg maa finde, at hvad han har oplyst, er ganske stridende mod § 14 i Stempelpapirsanordningen. Naar man saaledes seer alle de Begunstigelser, der have været Kjøbenhavn indrømmede, baade per sas og per nefas, baade med Ret og med Uret, saa vil man vistnok ikke finde, at det er ubilligt, naar vi fra Landets forskjellige Egne yttre det Duffe og stille det Forslag, at Kjøbenhavn med Hensyn til disse nyttige Indretninger skal give en Femtedeel af den anordnede Tært. Vi ville gjerne bringe et Olieblad til vort Hjem, vi ville gjerne bringe den Udgift, at Anordningen om stemplet Papiir skulde formildes med Hensyn til hele Landet, og derfor ere vi gaaede ind paa dette Møglingsforsøg, fordi vi netop derved ville udtale vort Duffe om, at denne paa Landet saa haardt trykkende Afgift maatte modereres. Jeg tilligemed de andre ærede Medlemmer, der have stillet dette Endringsforslag, tillade os derfor at anbefale det til det høitærede Thing.

Finantsministeren: Det forekommer mig dog, at det maa være betænkeligt for det

høitærede Thing at gaae ind paa et Forslag som dette, der ikke alene er aldeles afvigende fra det forelagte Lovudkast, som allerede i vden Gange har passeret Thingets Behandling, men som endvidere foreslaaer en Fremgangsmaade, der er aldeles afvigende fra den hidtil i lignende Tilfælde fulgte Praxis. Det forholder sig heller ikke, som af den af de ærede Forslagsstillere, der nylig motiverede Forslaget, antaget, at Forslaget tilfigter en særlig Begunstigelse for Kjøbenhavn, paa andre Stæders Beføstning, men det er ganske naturligt, at da der ikke er nogen anden Stad i Landet, der er i det Tilfælde, at der for dens Vedkommende kan blive Spørgsmaal om at contrahere et Laan paa flere Millioner, altsaa om et Laan, der snarere kommer i Klasse med et almindeligt Statslaan, end med et simpelt Bylaan, vil der ikke lettelig blive Spørgsmaal om en lignende Begunstigelse for andre Communer. Sammenligner man Endringsforslaget, eller som det maaskee rettere bør nævnes, den af de 15 ærede Medlemmer foreslaaede nye Lov med den Lov, hvortil Udcast er fremlagt af Regjeringen, vil man finde, at medens Regjeringens Forslag gaaer ud paa, hvad det stemplede Papiir til de her ommeldte Obligationer, som først udstedes, angaaer, at bevirke Communen fritaget for at betale omtrent 23,300 Rbd., vil Communen efter Forslaget af de 15 Herrer Medlemmer kun blive fritaget for lidt over 18,600 Rbd.; det er altsaa kun en Forskjel af omtrent 4,600 Rbd.

Der er imidlertid endnu en anden Omstændighed, der, foruden det af mig her fremhævede Forhold, forekommer mig at tale imod det stillede Forslag, og det er den, at det Delingsstal, som er foreslaaet anvendt, hvorefter Communen kun skulde erlægge $\frac{1}{5}$ af den almindelige Tært, ikke passer paa Tærten efter Stempelpapirs-Forordningen af 3die Decbr. 1828, idet nemlig Tallet 5 ikke gaaer op i Tærten for 100 Rbdlr., som ventelig vil være den, der hyppigst vil komme til Anvendelse med Hensyn til disse Obligationer. Endelig maa det, naar man saa stærkt vil urgere, hvilke Begunstigelser der her vises Kjøbenhavns Commune, ikke glemmes, at Communen ingenlunde fritages for Brug af Stempel-